त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे हिरण्ययम् [६]। अश्विनेडा न भारती। वाचा सरस्वती। मह इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज" इति। इडा सरस्वती भारतीत्येतास्तिस्रो देव्यः नवमप्रयाजदेवताः, तास्तिस्रो देवीर्होता यजतु। ताश्च देव्यः ईज्यमानाः त्रयो लोकत्रयात्मिकाः त्रिधातवः तत्तल्लोकप्राप्तिरूपत्रिविधफलधारिण्यः सत्यः अपसः अस्मात् कर्म्मणः इन्द्रे हिरण्ययं हिरण्मयं रूपं दधुः। किमिव औषधमिव, यथा सर्व्वोपद्रवशमनहेतुरौषधमेवमिन्द्रे सम्पाद्यमानमिदं रूपमित्यर्थः। यावेतावश्विनौ न याश्चेता इडाद्यास्तिस्रो देव्यः ते सर्व्वे मिलित्वा इन्द्रार्थं मह इन्द्रियम् अति अधिकं बलं दधुः सम्पादितवन्तः॥

दशममन्त्रमाह। "होता यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रमश्विना। भिषजं न सरस्वतीम्। ओजो न जूतिरिन्द्रियम्। वृको न रभसो भिषक्। यशः सुरया भेषजम् [७]। श्रिया न मासरम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज" इति। दशमप्रयाजदेवस्त्वष्टा तमिन्द्रमश्विनौ सरस्वतीञ्च होता यजतु। देवतानां दृष्टान्तः, भिषजन् यथा भेषजमनिष्टनिवारकं तद्वद्देते देवा इत्यर्थः। एतद्देवप्रसादादोजआदि त्रयं सम्पद्यते। ओजः कर्म्मानुष्ठान उत्साहः, जूतिर्जवो वेगः; तत्रालस्यराहित्यमिन्द्रियं करणपाटवं त्रितयसमुच्चयार्थो नकारः। यो यस्मिन् कर्म्मणि वृकोऽस्ति तल्लोम्नामत्र सम्पादितत्वात् लोमोपलक्षको वृकशब्दः। स च वृको रभसो भिषक्